

Ige: Dán 6,10-18

¹⁰Így is történt: Dárius király aláírta a rendeletet tartalmazó iratot.¹¹Amikor Dániel megtudta, hogy ez az irat alá lett írva, hazament. Emeleti szobájának ablakai azonban nyitva voltak Jeruzsálem felé, és ő napjában háromszor térden állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is szokta. ¹²Azok az emberek pedig odasiettek, és ott találták Dánielt, amint Istenéhez könyörgött és esedezett. ¹³Akkor a király elé járultak, és ezt mondták a királyi rendeletre hivatkozva: Ó, király! Nem írtad-e alá azt a rendeletet, hogy aki harminc napon belül bármiért könyörög akár istenhez, akár emberhez rajtad kívül, azt dobják az oroszlánok vermébe? A király így válaszolt: De igen, így van, a médek és a perzsák visszavonhatatlan törvénye szerint. ¹⁴Erre ők azt mondták a királynak: Dániel, a zsidó foglyok egyike semmibe vesz téged, ó, király, meg azt a rendeletet is, amelyet aláírtál, és naponta háromszor imádkozik a maga Istenéhez. ¹⁵Amikor a király ezt meghallotta, nagyon elszomorodott, és azon töprengett, hogyan segíthetne Dánielen. Napnyugtáig azon fáradozott, hogy megmentse őt. ¹⁶De azok az emberek újra a királyhoz siettek, és ezt mondták neki: Tudnod kell, ó, király, hogy a médek és a perzsák törvénye szerint nem szabad megmásítani semmiféle rendeletet vagy végzést, amelyet a király kiadott. ¹⁷Ekkor a király parancsára előhozták Dánielt, és az oroszlánok vermébe dobták. De a király ezt mondta Dánielnek: A te Istened, akit állhatatosan tisztelsz, szabadítson meg téged! ¹⁸Odavittek egy követ, és a verem szájára tették; a király pedig lepecsételte azt a maga és a főrangú embereinek a gyűrűjével, hogy Dániel sorsán ne lehessen változtatni.

Dán 6,19-23 ¹⁹Azután a király bement a palotájába, és böjtölve töltötte az éjszakát; nőt sem engedett be magához, és kerülte őt az álom. ²⁰Pirkadatkor aztán fölkelt gyorsan a király, és az oroszlánok verméhez sietett. ²¹Amikor odaért a veremhez, szomorú hangon kiáltott Dánielnek. Így szólt Dánielhez a király: Dániel, aki az élő Isten szolgája vagy! A te Istened, akit olyan állhatatosan tisztelsz, meg tudott-e menteni az oroszlánoktól? ²²Dániel így felelt a királynak: Király, örökké élj! ²³Az én Istenem elküldte angyalát, és az bezárta az oroszlánok száját, úgyhogy nem bántottak engem. Mert ő ártatlannak talált engem, és téged sem bántottalak meg, ó, király, semmivel.

Kedves Testvérek! Az elmúlt hetekben néhány bibliai fogalmat jártunk körbe. Ezeket néztük meg az Isten Igéje alapján:

1. Hála, hálás élet – május 31.
2. Isten gondoskodása – június 7.
3. Bölcsesség és balgaság – június 14.
4. Aggódás vs. Bizalom – június 21.
5. Nyomorúság – június 28.
6. Növekedés – július 5.

Ma az állhatatosságról szeretném, ha együtt tudnánk gondolkodni. A Magyar nyelv Értelmező Szótára ezt írja: az „**állhatatos** melléknév

1. Olyan <személy>, aki elveihez, elhatározásához következetesen ragaszkodik, véleménye, szándéka mellett szilárdan kitart.

2. Vki mellett az akadályok, nehézségek ellenére is hűségesen kitartó, érzelmeiben hű <személy>. Állhatatos férfi, imádó, nő. Ilyen személyre jellemző <tulajdonság, magatartás>.”

Az állhatatosság nagyon értékes tulajdonság. Az értelmező szótár csupa pozitív jelzőt sorol fel, ami jellemző az állhatatos emberre, és ugyanígy a Szentírás is egyértelműen a jó tulajdonságok között említi. Olyan emberi érték, amit nem nélkülözhetünk mi sem!

Habár az ember személyisége befolyásolja azt, hogy ki mennyire állhatatos és kitartó az életben, mégis az állhatatosság alapvetően nem velünk született tulajdonság, hanem ezt lehet tanulni, erősíteni és ki lehet fejleszteni. Ezt szüleink segíthetnek bennünk kinevelni, illetve ki-kiját magában is tudja azt fejleszteni, erősíteni, hogy egyre állhatatosabbá váljék.

Úgy gondolom, hogy általánosságban elmondható: az állhatatosságot mindenki jó tulajdonságnak tartja, mégis szomorúan látom azt, hogy ez a világ, amiben élünk mennyire nem segíti azt, hogy kitartóbbá és állhatatosabbá váljunk. Nagyon sok szülő nem segíti gyermekét ebben a fejlődésben, hanem túlonként engedelkenyek és ráhagyják a gyerekekre azt, amit akarnak.

Hadd mondjak példát, mire is gondolok!

Beíratjuk gyermekünket pl. a zeneiskolába, mert szeretne zongorázni. Majd eltelik 1-2 év és elmúlik a gyermek első nagy lelkesedése, és már nem akar zongorázni, hanem inkább gitározni szeretne már. Jó, akkor a szülő átíratja zongoráról a gitártanárhoz. Ott is eltölt valamennyi időt, majd megint elkezd nyafogni, hogy neki nincs kedve már gitározni, mert ő most szeretne táncolni. A szülő pedig azt mondja, hogy ha azt akarsz, akkor kiveszlek a zenesuliból és beíratlak táncra.

És végül a gyerek nem tanul meg sem zongorázni, sem gitározni, sem táncolni, mert megengeti neki anyja és apa, hogy mindent félbehagyjon.

És ami még ennél is rosszabb az, hogy viszont megtanulja azt, hogy bármit félbe lehet hagyni, amit nem akar csinálni, és bármibe bele lehet kezdeni, amit éppen akar, csak egy kicsit hízelegni kell nekünk.

És az is rossz, hogy ezzel a kitartása, az állhatatossága egyáltalán nem fejlődik, nem edződik. Képtelen lesz a kitartó munkára és küzdelemre.

A Forest Gump című filmet szerintem sokan ismerik. Az egyik híres jelenetében Forest megtanul ping-pongozni. Azt mondják neki, hogy a ping-pong lényege, hogy soha, de soha nem szabad levenni a szemét a labdáról. És Forest elképesztően kitartó és állhatatos ebben is. Olyan jól megtanul ping-pongozni, hogy hamarosan a Kínába utazó csapat tagja lesz, akik a híres kínai asztaliteniszezőkkel mérik össze tudásukat. Nézzük meg ezt a másfél perces jelenetet!

FILM RÉSZLET

De nemcsak a sportban, a zenében, a tanulásban szükséges az állhatatosság, hanem az élet minden területén. Ezért az állhatatosságot gyakorolni kell. Ebben fejleszteni kell gyermekeinket és fejleszteni kell önmagunkat is. Fejlődni és erősödni kell benne. Mert **az igazán nagy és fontos dolgok létrehozásához és megvalósításához nem erőre, hanem állhatatosságra van szükség.** A Bibliában Isten Igéje sok mindenről beszél úgy mint, amihez állhatatosságra van szükségünk.

1. Állhatatosság a szeretetben

Az egyik legfontosabb, hogy állhatatosak legyünk a szeretetben. Az 1Pt 1,22: **egymást kitartóan, tiszta szívből szeressétek.** Ebből az Igéből is, meg más Igékből is világosan látszik az, hogy a szeretet nemcsak úgy van. Nemcsak úgy egyszer keletkezik, majd megszűnik, hanem a szeretet olyan cselekvés, amit tenni kell. Egy életforma, amiben – szándékosan fogalmazok most furcsán – cselekszem és teszem a szeretetet. Szeretek. Szeretem a házastársamat, szeretem a gyermekeimet, szeretem a munkatársaimat, szeretem a másik embert az utcán. Ez nem érzélem, illetve nemcsak érzélem, hanem cselekedeteimmel, szavaimmal megmutatom felé a szeretetet.

Ehhez pedig kitartás és állhatatosság kell. Az Ige szerint nemcsak akkor szeretek, amikor érzem a szeretetet valaki iránt, hanem kitartóan, mindig. Rengeteg Igevers utal erre. Ennek a folyamatos szeretet-cselekvésnek pedig az alapja Isten, Aki maga a Szeretet – ahogy János apostol az 1. levelében mondja (4,8). Isten lényegéhez elválaszthatatlanul hozzátartozik a szeretet.

Akkor, és csakis akkor, ha ilyen állhatatosan élem meg a szeretetet a mindennapokban, akkor lesz a házasságom egy életen át tartó, az emberi kapcsolataim egészségesek, akkor tudok megbocsátani az ellenem vétkezőnek, hiszen Isten már előbb megbocsátott nekem. És akkor

nem fogom gyalázni és bántani azt, akivel esetleg nem értek egyet, hanem figyelemmel meg tudom őt hallgatni, és tudunk a különbözőségek ellenére is beszélgetni, és egymás mellett élni, dolgozni.

A szeretetet állhatatosan cselekedni kell, meg kell élni, különben üres szó marad.s

II. Állhatatosság az imádkozásban

A második, amiben az állhatatosság rendkívül fontos az Ige szerint, az imádkozás. Vagyis a Teremtő és Gondviselő Istennel folytatott beszélgetés.

Jeremiás próféta így biztatja a népét: **¹²Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. ¹³Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam.** (Jer 29,12-13) Istenünk azt szeretné, ha úgy közelednénk hozzá, ha úgy imádkoznánk hozzá, hogy azt komolyan vesszük, ha valóban hiszünk Benne. Ha nemcsak úgy szólítjuk meg, hogy „na ez is legyen meg”, hanem tudatosan keressük az Urat, és Őt akarjuk megszólítani, Neki akarjuk elmondani gondolatainkat, és Tőle várjuk a segítséget, akkor az Úr valóban kapcsolódni fog hozzánk és meghallgat bennünket.

Pál apostol pedig egyik levelében ezekkel a szavakkal bátorítja a keresztyéneket: **¹²A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.** (Róma 12,12)

Ezek a szavak nagyon szépen ráfelelnek Dániel történetére. Dániel rabszolgaként került Babilonba, azonban a szerencsés kiválasztottak között van, akik tehetségük révén magas rangra jutottak. Dániel és három barátja azonban nemcsak ezért futnak be különleges életutat, és nem emiatt kerültek be a Szentírás történetei közé, hanem azért is, mert az élő Isten iránti elkötelezettségük hatalmas példa minden keresztyén ember számára.

Dániel a nyomorúságot, az üldöztetést, sőt akár a halált is vállalta, de az élő Istent nem tagadta meg. Az uralkodói parancs ellenére állhatatosan tisztelte az Urat, és napjában háromszor imádkozott Hozzá. Érdekes az, ahogy a király beszél Dániellel, akit egyébként ő maga kedvelt. **A te Istened, akit állhatatosan tisztelsz, szabadítson meg téged!** – olvassuk először, majd másnap a király aggódva Dániel életéért, így szólítja őt: **Dániel, aki az élő Isten szolgája vagy! A te Istened, akit olyan állhatatosan tisztelsz, meg tudott-e menteni az oroszlánoktól?**

Dániel állhatatosan, kitartóan ragaszkodott az Úrhoz. Az sem térítette őt el az igaz Isten tiszteletétől, hogy a királyi rendelet halálbüntetést helyezett kilátásba, ha valaki nem a királyhoz fordul kéréseivel, hanem Istenhez. Dániel, amikor megtudta, hogy a király aláírta a rendeletet, akkor szokása szerint, de nem megszokásból imádkozott az Úrhoz. Istentől kért erőt és megoldást erre az emberileg lehetetlen helyzetre.

Az állhatatos imádságnak rendkívüli ereje van. Az állhatatos imádság valósággal összeköti az embert a Mindenható Istennel. Életünk az Isten jelenlétében lesz. A Zsolt 38-ban: ¹⁰*Uram, előtted van minden kívánságom, nincs rejtve előtted sóhajvásom.* A leggondosabb szülőnél is figyelmesebben számontart bennünket az Úr. Még hajunk szálait is számontartja Ő.

Másképp pedig az imádság által mennyei erőt kap a mi törékeny életünk. Ezzel a mennyei erővel feltöltekezve pedig emelt fővel járhatjuk végig utunkat. Ez az Úrtól való erő pedig olyan sokszor és sok mindenhez szükséges. Talán most te is olyan élethelyzetben vagy, amiben a te emberi erőd már kevés. Isten erejére van szükséged. Kérd az Úrtól ezt az erőt! Kérd az Ő segítségét!

III. Állhatatosság a szenvedésben

A harmadik terület, ahol igen fontos az állhatatosság, a szenvedés. Amikor szenvedünk testileg vagy lelkileg. Természetesen szeretnénk elkerülni a szenvedés minden formáját, azonban ez nem mindig lehetséges.

Kivel ne fordult volna már elő fiatal korában az, hogy szerelmi csalódása vagy bánata volt? És tudjuk, ez mennyire fájdalmas! Szenved ilyenkor az ember. De meg lehet gyógyulni! Fel lehet ebből is épülni!

Máskor pedig valóságos fizikai szenvedést kell az embernek átélni egy betegség miatt, az idős kor miatt, vagy erőszakos emberek, erőszakos hatalom okoz fizikai szenvedést. De valóságos szenvedést okozhat szeretettünk elvesztése, halála is.

Az állhatatosság azonban a szenvedés közepette is nagyon fontos. Jóbot az Ószövetség nagy szenvedőjének szoktuk mondani. Állhatatossággal viselt szenvedéséről egy egész bibliai könyvet írtak. Jakab apostol pedig így állítja őt példaként elénk: **¹¹Íme, boldognak mondjuk azokat, akik tűrni tudtak a szenvedésekben. Jób állhatatosságáról hallottatok, és láttátok, hogyan intézte a sorsát az Úr; mert igen irgalmas és könyörületes az Úr.** (Jak 5,11) De ezeken kívül még számos Ige beszél a szenvedésben megmutatkozó kitartásról és állhatatosságról (Kol 1,11; 2Thessz 1,4; Róma 5,3-4).

IV. Állhatatosság a Krisztusba vetett reménységben

Tulajdonképpen a szenvedésben való állhatatossággal szoros kapcsolatban van **a Krisztusba vetett reménység**, amiben szintén állhatatosságra van szükség. Hiszen a hívő ember akkor tud a szenvedésben állhatatosan kitartani, ha meg van arról győződve, hogy még a szenvedés is az Úristen tervében benne van. Ha hiszi azt az ember, hogy az Úr még a rosszból is tud jót kihozni, ahogy egykor tette ezt Józseffel, akit a testvérei eladtak rabszolgának Egyiptomba, azonban ott kiemelkedett és az ország második embere lett.

De ez a gondolat vezet végig Jób szenvedéssel teli életén is. Habár nem ismeri Isten szándékát, de nem kételkedik az Úr jóságában szenvedései ellenére sem. Pál hálát ad a gyülekezetért és ezt mondja: **szüntelenül ³emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk színe előtt hitből eredő munkátokat, szeretetből jövő fáradozásotokat és a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett reménységeitek állhatatosságát.** (1Thessz 1,3)

Ez a reménység adja lelkünknek azt a muníciót, energiát, hajtó erőt, ami nélkülözhetetlen a mindennapokban. Ezért fontos a reménységben való állhatatosság.

V. Állhatatosan követni az Urat, megmaradni az akaratában

És szintén összefügg az előzőekkel az állhatatosság ötödik területe: állhatatosan követni az Urat és megmaradni az Ő akaratában. Nagyon sok Ige biztat bennünket erre. Nem is idézem mindet, csak egyetlen egyet. A Zsidókhöz írt levél szerzője Jézust állítja elénk példaként: **¹Ezért tehát mi is, akiket a bizonyágtevőknek ekkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet és a bennünket megkörnyékező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. ²Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázattal nem törődve – vállalta a keresztet, és Isten trónjának a jobbára ült. ³Gondoljatok rá, aki a bűnösöktől ilyen szidalmazást szenvedett el, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete.** (Zsid 12,1-3)

Ha állhatatosan cselekedjük Isten akaratát, akkor fogjuk elnyerni a nekünk adott ígéretet. Isten ígéretének beteljesedésének záloga, hogy állhatatosan kövessük Őt és cselekedjük akaratát.

Testvéreim a Krisztus Jézusban! Elfeledett szó az állhatatosság. A kitartás, a kitartó munka, az állhatatos imádság, az Istennek odaszentelt állhatatos és elkötelezett élet pedig nem divatos manapság. Ennek ellenére az állhatatosságnak a kitartásnak igazi értéke és valóságos jutalma van itt, a földön és a mennyei örökkévalóságban.

Növekedjete és erősödjete a kitartásban és az állhatatosságban, és gyermekeiteket is ebben neveljéte, **³⁶Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy Isten akaratát cselekedjéte, és így beteljesüljön rajtatok az ígéret.** (Zsid 10,36) Ámen.

Loment Péter lelkész